

1/3

Socialdemokratin och pressdebatten

I remissdebatten klagade statsministern över att olika meningar kom fram i den liberala pressen; bristen på likriktning inom denna press vore, sade han, ett effektivt medel att undergräva tilliten till demokratin. Detta märkvärdiga uttalande kritiserades i Dagens Nyheter, som framhöll att tidningar som företrädde tidsningsledningens åsikter inte rimligen kunde ha enhetliga åsikter och att i en fri press det vore naturligt och önskvärt att partiets ståndpunkter inte bleve bestämmande för tidningarna. Samtidigt betonades det att hr Erlanders angrepp just på de tidningar som i stort sett stöder folkpartiet visade att han i varje fall ansåg den socialdemokratiska pressen vara följsam mot partiet och räknade detta som en förtjänst hos denna press.

I en rad socialdemokratiska tidningar har våra uttalanden upptagits på ett karaktäristiskt sätt. Man kritiserar inte statsministern, man undviker till och med att beröra hans yttrande. Däremot hävdar man att den socialdemokratiska pressen skulle stå fri i förhållande till partiledningen och att det vore orättvist att beskylla denna press för likriktning. Vad som enligt hr Erlander skulle vara något betänkligt inom den liberala pressen vore alltså enligt dessa tidningar något förtjänstfullt och tillika något för socialdemokratisk press utmär-

kande. Så gröttigt är resonemanget.

Det är notoriskt att man inom den liberala pressen möter starkare brytningar och mera personligt färgade åsiktsdivergenser än inom den socialdemokratiska pressen. Med denna självfallna erinran om likriktningstendensen inom socialdemokratin avses inte att påstå att partiets redaktörer skulle skriva mot bättre vetande. Men partitidningarna är ägda av partiet eller till detta anknutna organisationer, vid redaktörernas tillsättning tas uppenbart stark hänsyn till deras partitrohet, en stor del av socialdemokratin pressmän sitter i riksdagen och blir alltså direkt medansvariga i utformandet av partiets uppfattning. Med allt detta följer och har inte minst under socialdemokratin regeringstid följt en likformighet som gör att man med skäl kan tala om dessa tidningar som försvarare och uttolkare av regeringens åsikter. Det är uppenbarligen detta obestridda faktum statsministern tänker på då han genom sitt angrepp på de liberala tidningarnas bristande likriktning indirekt berömmar sitt eget folk för god disciplin. Det bästa beviset på denna disciplin är att man inte ens vågar öppna ta avstånd från hr Erlanders uttalanden, utan i stället vänder sig mot dem som fastslår vad dessa uttalanden innebär.

Pais 25/2 - 2/3